

wildeboer
bouw

VAKMANNEN VAN DE DUINSTREEK

Samen bouwen met klanten

Samen bouwen met onze klanten. Het is iets waar we ons de afgelopen periode meer dan ooit op hebben toegelegd. Van visualisatie tot realisatie: samen met opdrachtgever en (eventueel) architect gaan we als Vakmannen van de Duinstreek steeds op zoek naar het beste resultaat - esthetisch zowel als economisch. Altijd in nauw overleg. En steeds met de ambitie door het inbrengen van onze vakkennis van meerwaarde te zijn.

De omstandigheden in de bouw zijn in korte tijd radicaal veranderd. En met het herstel van de markt komen in toenemende mate nieuwe, kennisintensieve uitdagingen op ons pad. Verduurzaming, nul-op-de-meterwoningen, gasloos bouwen: het zijn thema's die in hoog tempo bepalend zijn geworden en waarin wij ons ook hebben bekwaamd.

Ondertussen blijven we werken aan mooie projecten. In deze uitgave zetten wij er een aantal in het zonnetje die wij de afgelopen periode hebben gerealiseerd of hebben helpen realiseren. Alle op het gebied van kleinschalige nieuwbouw, verbouw en onderhoudswerk. Onze speerpunten op zowel de zakelijke als de particuliere markt. Toen, nu en in de toekomst.

Pieter Wildeboer & Reyer Klepper

In deze uitgave:

Meer dan een goede buur.....	3
“Dit zijn ongelooflijke vakmensen”.....	4
“Onbeschoft mooi wonen”.....	8
Zwemmen in hartje Alkmaar.....	10
Tot in de puntjes voor elkaar.....	12
Droomhuis op wereldplek.....	16
Avontuurlijke vernieuwbouw.....	18
Containers vol sloophout bij Echte Bakker Mol in Schoorl.....	20
Duurzame eenheid.....	22
‘Finishing touch’ voor Blinkerd.....	24
Van kil oord tot warm nest.....	26

Wildeboer Bouw en Dopersduin:**Meer dan
een goede buur**

Het is een bijzondere relatie: die van Wildeboer Bouw met het slechts enkele honderden meters verderop gelegen doopsgezind broederschapshuis Dopersduin. Als niet-commerciële opdrachtgever krijgt Dopersduin volop de ruimte veel zelf te doen. "Het is meer dan een goede buur", beaamt directeur-beheerder Martijn Maring.

De gezamenlijke geschiedenis van Dopersduin en Wildeboer Bouw gaat ver terug. Verder dan april 2013, toen Martijn Maring en zijn vrouw Wieteke van der Molen aantraden als beheerders. Het was, zegt Pieter Wildeboer, altijd al een relatie die zich niet beperkte tot een strikt zakelijk karakter. "Dan gaat het niet alleen om dingen door Dopersduin zelf laten doen. We stellen bijvoorbeeld ook de werkplaats wel eens ter beschikking."

Dat gebeurde bijvoorbeeld nog in december 2016, toen de volledige toiletgroep in het hoofgebouw van Dopersduin werd vernieuwd, herinnert Martijn zich levendig. "We hebben toen zelf het meeste sloopwerk gedaan, zelf wastafelmeubels ontworpen en het multiplex daarvoor via Pieter ingekocht en in de werkplaats samen met een van de mensen van Wildeboer gezaagd. En vervolgens hebben we het zelf gebouwd."

Wisselwerking

Het is een "redelijk unieke" wisselwerking, beaamt ook hij. "Je wil als ondernemer de lokale economie stimuleren en dan is het heel mooi dat dit soort dingen kan. We proberen daarom in elk geval de voorkomende kleinere klussen door Wildeboer uit te laten voeren. We weten dat het kwalitatief meer dan goed zit en dan zijn korte lijnen en snelheid ook wat waard. Snel kunnen schakelen met Reinier als contactpersoon is daarin ook enorm plezierig."

Sinds ons aantreden hebben we inmiddels een aantal malen mannen van Wildeboer aan het werk gehad en het gevoel is heel goed. Ik heb zelf HTS Bouwkunde gedaan, zorg ook regelmatig voor de tekeningen en ontwerpen en als ik zie hoe dat bij de uitvoering wordt opgepakt, dan is het echt petje af."

***"We weten dat het kwalitatief
meer dan goed zit"***

Een mooi staaltje van de goede samenwerking noemt hij de realisering van de vernieuwde entree in het hoofgebouw. "Voorheen was het er donker, met een erg laag plafond. Bij het vernieuwen van de dakbedekking in 2013 hebben we met Pieter gesproken over lichtkoepels in het lage deel, maar dat is toen niet uitgevoerd. Bij het doornemen van dit project kwam Pieter daarop uit zichzelf weer terug. En toen het balieblad vlak voor de Kerstvakantie geplaatst was waren we het met elkaar eens dat de geplande apothekersramen er niet op moesten komen." Tijdens die vakantie heeft Martijn een aangepast ontwerp getekend. Loek en Mart hebben dat getimmerd. "Mooie Dingen maken!", riepen ze steeds, en ze máken ook echt prachtige dingen. Echte vaklui. Toen het klaar was, zei Mart dat het wel architectuur leek. En Loek, die dagelijks langs Dopersduin fietst, heeft het nog regelmatig over de stijlen in de deuren en ramen die precies gelijklopen. Dat enthousiasme is veelzeggend."

Uniek bouwproject aan voet van de duinen

“Dit zijn ongelooflijke vakmensen”

Een in alle opzichten uniek project. Zo omschrijft Pieter Wildeboer de bouw van een vrijstaande woning aan de Hargerweg in Groet, gerealiseerd in opdracht van de familie Scholten. De opdrachtgevers zijn méér dan tevreden over het eindresultaat: “Dit zijn ongelooflijke vakmensen.”

Rijdend over de Heereweg in Groet is het de laatste afslag naar rechts vóór de scherpe knik naar rechts bij restaurant de Bokkesprong: de Hargerweg, de ‘begrenzing’ tussen dorp en open ruimte en een plek waar duin, polder en bos samenkomen. Op de vraag welk ontwerp dáár op het aangekochte stuk grond zou passen, kwam het antwoord van architect Maarten Meester van bureau NØRD in Amsterdam. Hij had “mooie ideeën over de inpassing in de omgeving”, aldus de opdrachtgever. “Hij overtuigde ons er bijvoorbeeld van dat we op deze kavel in de lengte moesten bouwen, niet in de breedte. En dat we in hoogte en oppervlakte vanuit een zekere bescheidenheid moesten denken.”

Het mondde uit in een ontwerp van een houtskelet van eiken balken, met buitenzijden van fraké gevelhoutplanken en afzelia kozijnhout, uitmondend in een energieneutrale woning, opgetrokken uit duurzame materialen en met veel glas. Het bouwwerk bestaat uit vier separate delen, die door de overkapping één geheel vormen (zie ook kader) en is een knipoog naar de traditionele bouw zoals die van oudsher in Groet is geweest, aldus de opdrachtgever. “Je ziet hier heel veel kavels waarop mensen in de loop van de tijd steeds weer iets hebben aangebouwd. Iets dergelijks hebben wij ook gedaan, zij het als homogeen geheel en in een keer.”

“Het waren allemaal vakmensen. Precies, flexibel, gedreven, met een ongelooflijk respect voor elkaars werk en deskundigheid”

Selectie

De bouwopgave was geen eenvoudige, zo stond al snel vast. “Het is 100 procent eiken. Dan kun je niet bij elke aannemer terecht en heb je echt wel vakmensen nodig”, zegt de opdrachtgever. “De architect heeft een eerste selectie gemaakt van bouwbedrijven. We kwamen niet meteen uit bij Wildeboer, dat is via Pronk Bouw gegaan. Bij onze afspraak daar maakten we kennis met Pieter Wildeboer. Dat klikte eigenlijk meteen.”

Wildeboer kon voldoen aan een harde eis van de familie Scholten aan alle partijen die bij de bouw waren betrokken: er moest worden gewerkt vanuit een virtuele bouwomgeving. "Daarmee sluit je veel potentiële fouten uit. Pieter had op dat moment een stagiair in dienst, Jeffrey, en die heeft onder zijn toezienend oog de ruimte gekregen zich met dit project verder in BIM-achtige concepten te bekwamen. Uiteindelijk was die virtuele bouwomgeving een zeer solide basis om op verder te borduren. We hebben er zelfs tegelijkertijd de tuin in meegenomen. Het ontwerp daarvan hebben we in het virtuele traject laten meelopen."

"Het project, de samenwerking ... Het haalde het beste in ons naar boven"

Respect

Terugkijkend noemt de opdrachtgever de realisering van de woning "een feestje. Het waren allemaal vakmensen. Precies, flexibel, gedreven, met een ongelooflijk respect voor elkaars werk en deskundigheid. Als me één ding is opgevallen, dan is het wel de enorme ontspannenheid waarmee ze werkten. De spanningen liepen nooit op. Het waren mensen met veel plezier in hun werk. De timmermannen van Pieter noemden het wel een

droomproject, met vakinhoudelijke uitdagingen die ze maar weinig tegenkomen. Ze wilden het allemaal goed en mooi doen – en hielden elkaar zo ook bij de les. Het was een geweldig mooi proces om met deze mensen mee te maken."

De woning

De woning bestaat uit vier aparte gebouwelementen, die door middel van overdekte buitenruimtes met elkaar zijn verbonden. Het gehele complex bestaat uit (van voor naar achter) het woonhuis, een praktijkruimte, een technische ruimte en een schuur. Buiten zijn tussen de ruimtes verschillende zitjes gerealiseerd. Het houtskelet is volledig opgetrokken uit eikenhout. De netto-oppervlakte is 210 vierkante meter. De inhoud is 850 kuub.

Ondertussen was tijdens de in de zomer van 2019 gestarte bouw sprake van een corona-uitbraak en vielen er ongelooflijke hoeveelheden regen. "Het is onder de omstandigheden heel knap geweest hoe voortdurend goed werd gestuurd op de planning", zegt de opdrachtgever. "Want er moest voortdurend worden geïmproviseerd. Uiteindelijk zijn we iets uitgelopen, maar dat mag geen naam hebben. Daarbij kwam dat de communicatie voortdurend goed was. Pieter is een uitstekende communicator, hij legt dingen vast en koppelt terug. Heel voortvarend en heel plezierig."

Bewijs

Hét ultieme bewijs van het geleverde vakmanschap wat hem betreft: "De woning is opgeleverd en we hebben daarna niets te mopperen gehad. Alles werkt zoals het moet, niets laat te wensen over, terwijl dit huis in alles afwijkt en niets standaard is. In de coronaperiode zaten we lang aan huis gebakken, maar het is de mooiste plek die ik daarvoor kan bedenken. We lopen zo het duin of de polder in, vanuit een huis dat aan de moderne eisen van deze tijd voldoet. Alles is super hightech. Als ik in de duinen sta, kan ik zo de lichten aan- en uitdoen. Elke keer weer een mooi gevoel hoor!"

"Dit project had alles in zich"

Niet alleen een bouwwerk van de categorie die je als aannemer misschien een of twee keer in je professionele carrière tegenkomt, ook een project dat werkelijk álles in zich had, zegt Pieter Wildeboer over de woning aan de Hargerweg. "Er werd voortdurend een beroep gedaan op vakmanschap, inzicht, creativiteit en organisatievermogen. Met materialen die zich altijd weerbarstig en onvoorspelbaar gedragen."

De woning wordt zowel binnen als buiten gekenmerkt door een fraai lijnenspel. Binnen wordt dat vooral gecreëerd door eikenhouten lijsten, die (onder meer) de kwartiersgezaagde eiken kozijnen onderling verbinden. "Een enorm precisiewerk en ook een klusje dat veel geduld vraagt", zegt Pieter Wildeboer. "Ik schat dat één timmerman drie weken lang is bezig geweest met de noodzakelijke voorbereidingen, zodat alle verbindingen ook daadwerkelijk recht waren. Met deze materialen is dat bijna een kunst op zich."

De samenwerking met de opdrachtgevers en de architect omschrijft hij als buitengewoon plezierig. "Het geeft al heel veel energie als je zoiets mag neerzetten. Als dat dan ook nog eens in een hele constructieve sfeer gebeurt, dan is dat des te mooier. Dat haalt het beste in ons naar boven."

Nieuwe aanbouw voor allereerste huis Wildeboer Bouw

“Dit is onbeschoft mooi wonen”

“Onbeschoft mooi wonen”, vindt Fred Geest het aan de Gortersweg in Schoorl. Na de aankoop van de woning schakelde hij Wildeboer Bouw in voor het realiseren van een aanbouw. Het werk aan het allereerste huis dat de opa van Pieter Wildeboer ooit bouwde, verliep niet vlekkeloos. “Maar het resultaat mag er zijn.”

Fred Geest geeft het grif toe: bij de eerste bezichtiging vielen hij en zijn vrouw als een blok voor de plek. “Niet eens zo voor het huis. Dat was gedateerd, oud, eigenlijk een fractie te klein en er moest veel aan gebeuren. Maar als we daar doorheen keken, zagen we écht kansen. En we concludeerden al snel dat het ruimtegebrek - we hebben dit huis samen met onze dochter en schoonzoon gekocht - was op te lossen met een aanbouw.”

Geest maakte zelf een eerste tekening, maar die werd afgekeurd door de gemeente. “Wij wilden laagbouw, de gemeente wilde alleen toestemming geven voor een aanbouw met een punt. We zijn

toen op zoek gegaan naar een aannemer en zijn zo bij Wildeboer Bouw uitgekomen. Wildeboer heeft vervolgens de tekeningen verzorgd en de vergunning geregeld.”

Super

Fred Geest, die bij verbouwingen graag zelf veel doet, sloopte eigenhandig de bestaande kleine aanbouw weg. Daarna nam de ploeg van Wildeboer het over. “Het ging super”, zegt hij. “Tot het moment dat het besluit viel belangrijke delen van de aanbouw niet prefab te maken, zoals afgesproken, maar ter plekke. Vanaf toen liep het werk uit de planning. En in de bouwvak ging het vervolgens mis.”

“Als ik zie hoe uiteindelijk alles is uitgevoerd, dan zeg ik: petje af”

Knelpunt was dat in de week voor de bouwvak de nieuwe dakpannen recht boven elkaar zouden worden gelegd. Maar toen de pannendekker het bestaande dak zag, concludeerde hij dat ze in springend verband moesten komen te liggen omdat het dak niet recht en strak genoeg was. Vlak voor de bouwvak begon, moesten daarom nog halve pannen en eindpannen worden nabesteld. Die waren er niet op tijd. Fred Geest: “Omdat de oude al waren afgevoerd, is toen noodgedwongen een groot zeil over het huis gespannen. Midden in de bouwvak kregen we vervolgens overal lekkage. We hebben folie over folie gespannen, maar we kregen het niet dicht.”

Tegenslag

Achteraf, zegt hij, had veel te maken met de communicatie. "Die vonden wij een hele fase niet goed. Wij hielden ons vast aan de planning, maar soms werd daar zonder overleg van afgeweken. Pas toen ik een keer boos ben geworden, ging dat beter. Los daarvan hadden we samen te maken met veel pech. Een foutje van de leverancier van de houtconstructie, waardoor bij plaatsing van het gebint de lippen van de stalen balk opnieuw moesten worden gelast. De ene tegenslag leek de andere soms wel in te leiden."

Niet alles ging volgens plan, maar op dat punt steekt hij de hand ook in eigen boezem. "Ik kan een enorme lastpak zijn, dat weet ik. Ik ben hier de hele dag en zie en zeg alles. Maar ik zeg het ook als het goed is. Als ik zie hoe uiteindelijk alles is uitgevoerd, hoe het gebint tot op de millimeter nauwkeurig is gesteld en hoe gedreven en professioneel de mannen van Wildeboer bezig waren, dan zeg ik: petje af. Buitengewoon goed en niets dan lof. Dat heb ik ze ook verteld hoor!", besluit hij lachend.

"Klachten lossen we altijd op"

Niet alles gaat van een leien dakje, beaamt Pieter Wildeboer. "We krijgen liever geen klachten. Maar als ze er zijn, dan gaan we wél om tafel om ze uit de wereld te helpen. We lopen er niet voor weg – en naar mijn mening is dat wat de goede aannemer onderscheidt van de slechte. In de kwestie met de familie Geest hadden we op een deel van de problemen geen grip. Het oude dak bleek na het weghalen van de oude pannen veel krommer dan gedacht, waardoor het geen optie was eerst alleen daar de nieuwe pannen te leggen. Tegelijkertijd nam de leverancier van de houtconstructie een langere levertijd dan voorzien, waardoor ook wij vastliepen. Maar het doet aan de situatie voor de familie Geest niets af. Wij zijn tenslotte de aannemer. En zo hebben we ons opgesteld. Wij zijn 'on speaking terms' gebleven en nergens voor weggelopen. Je kunt een klacht zien als iets negatiefs, maar het is óók een kans iets op een goede manier op te lossen. Dat hebben we gedaan."

'Vernieuwbouw' voldoet aan alle kwaliteitsnormen

Zwemmen in hartje Alkmaar

In hartje Alkmaar realiseerde Wildeboer Bouw een fonkelnieuw zwembad voor zwemschool 'Zwemles op Maat' van Kim Rijnaarts. De Alkmaarse zag haar kans schoon toen een naastgelegen pand vrijkwam. "Het is een droom die uitkomt."

Ja, het kriebelde al eerder, zegt ze, in de zeven jaar die ze werkte als zwemjuf voordat ze haar eigen zwemschool startte. In die periode betrok ze met man en kinderen haar huidige woning in het centrum van Alkmaar, met daarin een zwembad. "Dat had de vorige bewoner laten aanleggen voor zijn vrouw, die aan reuma leed. We hebben toen meteen gekeken of we er iets mee konden, maar het was niet te doen zonder klanten en bezoekers in de privévertrekken toe te laten. Dat wilde ik écht niet."

Luxe

Het zwembad hield zijn privébestemming. "Echt heel luxe", zegt Kim Rijnaarts over het zwembad aan huis. "We hielden er schoolfeestjes, heel leuk." Maar het bleef kriebelen en alles veranderde toen het aangrenzende pand aan Groot Nieuwland 27 vrijkwam. "Want ik dacht: als we vanuit dát pand een doorgang kunnen maken naar het zwembad, dan kan ik een kleinschalige zwemschool openen. Ik heb eerst geïnformeerd bij de eigenaar, die wilde graag meewerken. En de Rabobank zei niet veel later 'ja' op het ondernemingsplan."

"Het zijn gewoon hele leuke gasten, beschaafd, professioneel, die hun ziel en zaligheid in hun werk leggen"

Het telefoontje naar Reyer Klepper van Wildeboer Bouw was daarna snel gepleegd. "Reyer en ik gaan lang terug. Onze ouders waren beste vrienden, wij hebben eerst samen in de wieg gelegen en later in de box gespeeld", zegt ze. "Hij heeft het samen opgepakt met Harm, mijn vriend. Hij is projectontwikkelaar, heeft de offertes beoordeeld en het zakelijke deel verder afgewikkeld."

Aansluitend ging Wildeboer van start met de 'heraanleg' van het 12 x 6 meter tellende zwembad. "Voor ons zat er een Thaise massagesalon in", zegt Kim Rijnaarts. "Het is volledig gestript en daarna heringericht, met inachtneming van de regels die de provincie als toezichthouder aan openbare en semi-openbare zwembaden stelt. Wildeboer heeft alles geregeld: de verbouwing, het ophogen van de zwembadvloer van 1.80 meter diep naar 1.40 meter diep, de met de hand op afschot gesmeerde troffelvloer, de nieuwe kleedkamers, de doucheruimtes, het stucwerk, elektra, het aanbrengen van nieuwe putjes voor de waterafvoer, riolering, et cetera."

Meedenken

Ze kijkt met plezier en tevreden terug op de grote verbouwing, zegt ze. "Het zijn gewoon hele leuke gasten, beschaafd, professioneel, die hun werk goed doen, meedenken en ziel en zaligheid in hun werk leggen. En met goede oplossingen komen. Wij

dachten aanvankelijk dat er een doorbraak tussen de panden konden worden gemaakt en dat we daar dan een deur in zouden plaatsen. Maar toen bleek dat er twee spouwmuren tussen zaten. Dat was niet te voorzien. Maar het is keurig opgelost. En de deur is een prachtige toeg geworden."

Haar semi-openbare zwembad draait inmiddels op volle toeren. "De belangstelling tot nu toe is overweldigend. Ik denk dat onze kleinschaligheid voorziet in een behoefte. Ik geef les in groepjes van vier kinderen en daarnaast individueel aan kinderen met bijvoorbeeld een autismespectrumstoornis, ADHD of het Syndroom van Down. Zo kan ik veel meer gerichte aandacht aan de kinderen besteden. Naast zwemles geef ik vanaf het begin aquarobics, FloatFit, babyzwemmen en peuterzwemmen. En de nieuwste rage komt vanaf januari naar Alkmaar: acquapole! Onderwater paaldansen! Dit bad is daar perfect geschikt voor."

CLT-woningnieuwbouw in hartje Schoorl

Tot in de puntjes voor elkaar

‘Wildeboer of Pronk! Een van die twee moet je bellen als je hier een huis wilt laten bouwen’, klonk het ongevraagde advies van de bloemenverkoopster toen ze ontdekte dat Frank Bart in Schoorl een aannemer zocht. Wildeboer werd het, na een paar goede gesprekken en wat rondjes met de hond door de wijk.

Franks vriendin Edith kan er nog om lachen als ze terugdenkt aan de dag dat haar vriend met het verhaal terugkwam. “Hij is niet veel later ook gewoon een keer naar Wildeboer toegegaan, toen hij aan het wandelen was door het bos. Hij stapte naar binnen en zei dat hij iemand zocht om zijn huis te bouwen. Een fractie later zat hij bij Pieter thuis in de keuken aan de koffie. Heel informeel, dat voelde meteen prettig.”

De keuze voor een plaatselijk bouwbedrijf was bewust, vertelt ze. “Ik kom uit een aannemersfamilie elders in het land. Ik ken de bouwwereld van de gesprekken aan tafel en ik weet hoe het eraan toe

kan gaan. Een bouwbedrijf dat op honderd meter afstand van het eigen kantoor een woning neerzet, laat niets aan het toeval over. Dat doet zijn best. Zorgt voor een goed eindresultaat. Plat gezegd: dat vervuult zijn eigen nest niet.”

Maar dan nog: het moest een bedrijf zijn “dat wel wat moest kunnen”, gezien het wensen- en eisenpakket van Frank en Edith. “We zijn zeer kieskeurig en kritisch. Het moet mooi, de lat ligt bij ons zeer hoog. We zijn daarover vanaf het begin ook heel open geweest. Frank en Pieter hebben met de hond rondjes door de wijk gelopen, huizen bekeken en over en weer aangegeven wat ze wel en niet mooi vonden. Soms vroeg Frank aan Pieter ook wat hij van bepaalde dingen vond. Wij kijken écht naar de details. In mijn werk – ik doe IT-projectmanagement – zit de duivel in die details. In de bouw zorgen ze voor onderscheid, bepalen ze het verschil tussen mooi en lelijk.”

Bevestiging

Tijdens de onderlinge ontmoetingen vonden de twee elkaar. De lokale reputatie van Wildeboer nam de laatste restjes twijfel weg, zegt Frank als hij even later aanschuift aan tafel. “Hoe meer mensen ik sprak, hoe meer werd bevestigd dat het bedrijf goed werk levert. En ik merkte dat Pieter over veel dingen hetzelfde dacht.” Grappig detail – al was het niet doorslaggevend – was dat Pieter Wildeboer samen met de broer van Edith bouwkunde had gestudeerd in Tilburg. “Ze zaten zelfs in dezelfde klas.”

Kort voor de bouwvak van 2018 werd het stuk grond langs de J.A. Rådeckerweg gevlakt en de fundering gelegd. “Het ontwerp lag al klaar”, zegt Frank. “Gemaakt door Van der Padt & Partners Architecten in Giessenburg. Die hebben we in de arm genomen nadat we in een magazine een woning zagen die door dat kantoor was ontworpen. We waren er meteen uit. Je kunt aan een huis zien of er over is nagedacht. Over dat huis was tot in detail nagedacht.”

Uitgangspunt: houtskeletbouw. Onvoorwaardelijk. “Ik zit zelf in de houthandel. Dit voelde als voor de hand liggend, maar het is ook een keuze uit overtuiging geweest. Staal en beton zijn koud, hout is warm. Hout is bovendien milieuvriendelijker. Pieter had een leverancier van prefab hsb, maar ik had zelf een adres voor CLT-bouw. Cross Laminated Timber is een nieuwere manier van bouwen; je assembleert als het ware met panelen die zijn opgebouwd uit kruislings verlijmd e éénlaagsplaten. Dit huis is in de kern een gelijkde houtconstructie, robuust, stevig en daarnaast buitengewoon comfortabel. De panelen zijn strak tegen elkaar aan te plaatsen, met minder kans op koudebruggen en door de isolerende werking van hout is er een aangenaam binnenklimaat. Ook hebben we fors geïnvesteerd in verdere isolatie en duurzaamheid:

zonnepanelen, warmtepomp, triple glas, houtwolisolatie en thermisch behandelde grenen kozijnen. Die isoleren goed, in tegenstelling tot hardhout.”

Bouwteam

Op de samenwerking met Wildeboer kijkt Frank tevreden terug. “We hebben met de architect en Pieter een bouwteam gevormd en samen het ontwerp doorgesproken. Het voordeel is dat je tijdens zo’n proces als het ware door je hele huis heen loopt, als opdrachtgever zeer nauw betrokken bent en elk punt tot in detail kan worden doorgenomen. Alles wordt beschreven en geregistreerd. Later zijn we met de installateur, Louter, ook heel open in gesprek gegaan, op dezelfde manier.”

“Het ging gemoedelijk, vriendelijk en er is gewerkt op een kwalitatief hoogstaand niveau, met veel oog voor detail”

Door het uitvoerige voortraject was gaandeweg de uitvoering van het werk geen bouwoverleg meer nodig. “Alles was besproken”, zegt Frank. “Het was niet meer nodig, er waren helemaal geen kwesties waarvoor overleg nodig was. Dat is natuurlijk best uniek.” Ook over de uitvoering is hij content. “Toen de timmermannen Loek en Mart hier voor het eerst bezig waren, heb ik me voorgesteld en gezegd: ‘Ik weet niet wat Pieter heeft verteld, maar ik wil het gewoon mooi hebben. Als je dat niet kunt of wilt dan moet je het zeggen, dan zoek ik een ander’. Ze waren klip en klaar in hun reactie en hebben geen woord te veel gezegd: ze hebben mooi, netjes en goed gewerkt.”

Hij zou het morgen op dezelfde manier doen, als hij weer een huis zou bouwen, zegt hij. “Het ging gemoedelijk, vriendelijk en er is gewerkt op een kwalitatief hoogstaand niveau, met veel oog voor detail. Het was tot in de puntjes voor elkaar. Zoals wij hadden gehoopt en verwacht. En Pieter was buitengewoon flexibel. We kregen tijdens de bouw de sleutel en onze schilder en badkamerspecialist mochten al voor de oplevering aan het werk. Voor heel veel aannemers is dat niet eens bespreekbaar. Hier was het geen issue. Dat zegt ook al heel veel.”

Droomhuis op een wereldplek

Timmermannen die dag in dag uit met plezier hun werk deden, een woning die in een paar maanden tijd een volledige metamorfose onderging en een eindresultaat om je vingers bij af te likken. Het dijkhuisje in Koedijk waarin Edo Doeve opgroeide en waaruit hij niet wilde verhuizen, is na een ingrijpende renovatie helemaal klaar voor de toekomst.

“Er werd op een enorm positieve manier steeds met ons meegedacht”

Nog niet eens zo heel lang geleden ging de kogel door de kerk. Wat eens kleine gebreken waren, werden dusdanige mankementen dat er iets móest gebeuren.

“Met renovatie als insteek”, zegt Carine Doeve. “Het huis was oud en er was van alles mee aan de hand, maar slopen en volledig nieuw bouwen was een brug te ver. Zeker voor Edo. Dus de buitenmuren moesten blijven staan, binnen hebben we een volledig nieuwe indeling gemaakt.”

Een kleine vier jaar lang woonde het stel al in de woning toen de renovatie van start ging. De ouders van Edo Doeve kochten het in de jaren tachtig en namen het ook onder handen, maar niet zo grondig als nu is gebeurd. Het oude dijkhuisje en de achterliggende schuur zijn van binnen helemaal gestript en vervolgens weer helemaal opgebouwd. Volledig geïsoleerd, met nieuwe installaties en volledig vernieuwde elektra. “En gereed voor verdere verduurzaming in de toekomst, de voorbereidingen voor zonnepanelen en een warmtepomp hebben we al gedaan”, zegt Edo Doeve.

Ervaring

Op zoek naar een aannemer voor de verbouwing kwam hij "via-via" aanvankelijk uit bij Pronk Bouw in Warmenhuizen. "Maar vervolgens kwam Reyer langs. Toen hoorden we dat het eigenlijk één bedrijf is en op die manier zijn we bij Wildeboer beland. Daar hebben we de plannen mee besproken en verder uitgewerkt. Het gevoel was meteen goed. We proefden aan alles de ervaring die Wildeboer heeft met het renoveren van oude woningen. Maar ook het begrip en het respect voor onze wensen was er meteen."

Ook Carine Doeve kijkt met veel plezier terug. "Edo vaart en is regelmatig op zee, waardoor ik een groot deel van de contacten onderhield. Wat mij opviel was de snelheid van de communicatie: ik mailde of belde en kreeg altijd snel reactie. En de professionaliteit straalde er vanaf, ook als er gespecialiseerde aannemers bij betrokken waren. Er werd op een enorm positieve manier steeds met ons meegedacht,

zeker door Kees en Marc, de timmermannen. Vakmensen, maar ook twee mannen die elke dag met plezier aan het werk waren. En dat zie je gewoon terug in het eindresultaat."

Fraai

Vijf maanden duurde de renovatie ongeveer. In die periode kreeg het huis een volledig nieuwe indeling. Alle slaapkamers verhuisden naar het dijkhuisje. In de voormalige schuur – tegenwoordig voorzien van een gepotdekselde afwerking – kwamen de woon- en eetkamer en de keuken. Platfonds verdwenen, houten constructiebalken werden kaal geschuurd en zijn nu onderdeel van het interieur, met strakke wanden en een al even strakke gietvloer. Dakramen zorgen voor een ongekend fraaie lichtinval. Edo Doeve: "Het was al een wereldplek. Nu staat er ook een droomhuis."

Kleedruimten en clubhuis vv Bergen geheel vernieuwd

Avontuurlijke vernieuwbouw

Binnendeuren die via-via uit Rotterdam kwamen, een ontwerp van eigen hand en vooral veel zelfwerkzaamheid. Met kostenbesparingen, een veiling, sponsors en een flinke portie vindingrijkheid renoveerde voetbalvereniging Bergen geholpen door Wildeboer Bouw de eigen accommodatie. "De eerste dertig jaar is hier geen groot onderhoud nodig."

"Nou, dit is het." Met een brede lach onthaalt Peter Dekker zijn interviewer in de vernieuwde accommodatie van vv Bergen. De anderhalf uur ervoor heeft hij thuis uitvoerig verteld over de avontuurlijkste vernieuwbouw die hij in jaren

meemaakte. Van de aangepaste (en zwaar geïsoleerde) buitenwanden van de kleedruimten tot de nieuwe lichtstraat die de tegenover elkaar gelegen kleedkamers overdekt, het nieuwe tegelwerk, de naadloze vloeren en de imposante 'upgrading' die het clubhuis kreeg tot de nieuwe, energiezuinige installaties; alles komt in vogelvlucht voorbij.

"We hadden het niet beter kunnen treffen"

Aan weinig is nog te zien hoeveel voeten het project in de aarde had. De voortdurende tijdsdruk, het ontoereikende budget: beide stonden voortdurend centraal, zegt Dekker. "Ik werd aan de vooravond van de renovatie benaderd om de vereniging te helpen. Het plan was op dat moment alles neer te halen en 3500 kubieke meter nieuwbouw te realiseren. Het idee was: slopen in mei, draaien in september. Inclusief de btw was 700.000 euro beschikbaar. Toen ik dat hoorde, zei ik meteen: dat gaat niet lukken. Dat is nooit toereikend."

Scenario

Zijn boodschap aan het bestuur: voor zeven ton valt er hoogstens te verbouwen, en dan nog kan niet alles in die paar maanden. "Mijn voordeel: toen dit complex in de jaren zeventig werd gebouwd, werkte ik als beton- en staalconstructeur bij de gemeente. Ik heb de constructie destijds uitgerekend en wist dat fundering en casco in orde was. Op basis daarvan hebben we met het eigen bouwteam van zes man een heel nieuw scenario uitgewerkt."

De bestaande structuur werd gespaard. Tegelijkertijd verviel de noodzaak een architect in te schakelen, doordat Dekker zelf een nieuwe plattegrond uitwerkte en nieuwe gevels ontwierp. Vervolgens werden offertes opgevraagd bij diverse onderaannemers. Daarna stelde de werkgroep een all-in raming op, die net boven het miljoen sloot. "Dat was ver boven het beschikbare budget. Maar door voor te stellen de kleedkamersectie als eerste fase en de overige ruimten als tweede fase uit te voeren en de nog te selecteren aannemer een gefaseerde opdracht te verstrekken, kreeg de werkgroep van het bestuur groen licht", zegt Dekker.

Immens

Het bouwteam benaderde vijf aannemers voor een verkorte aanbestedingsprocedure, waar Wildeboer Bouw als financieel gunstige uit naar voren kwam. "Op het persoonlijke vlak was er gelijk een klik. Zowel met Pieter als met Reyer en zijn mannen hebben we buitengewoon goed samengewerkt. In de eerste fase, tussen mei en september, hebben we de kleedkamers op orde gebracht. Daarna is het clubgebouw onder handen genomen. Ook een immense klus, maar we waren op tijd en volgens planning klaar."

"Buitengewoon plezierig", noemt hij de samenwerking terugblikkend. "Wildeboer gaf ons maximaal de ruimte dingen zelf te doen. Andersom hebben wij geprobeerd Wildeboer geld te laten verdienen waar het kon. Er was volop respect en veel coulance, aan twee kanten. En er werd voortdurend oplossingsgericht gedacht. Wildeboer heeft 'a hell of a job' gehad om de beide fasen tijdig klaar te krijgen. Qua vakmanschap en als bouwpartner hadden we het niet beter kunnen treffen."

Containers vol sloophout bij Echte Bakker Mol in Schoorl

Een dikke pluim

Ze begonnen met slopen en vonden achter elk muurtje een volgend wandje. Containers vol sloophout kwamen er uiteindelijk dan ook uit de winkel, zegt Erwin Koorn, samen met Robert Mol eigenaar van De Echte Bakker Mol in Schoorl. Wildeboer nam de metamorfose van de bakkerszaak op zich.

“De winkel was hard aan verandering toe. Zoals het was, kon het echt niet meer.” In het oude keukentje achter de vernieuwde winkel – waar de klanten gestaag in- en uitlopen - blikt Erwin Koorn terug op de verbouwing, die een klein maandje in beslag nam. “Er was denk ik al veertig jaar structureel niets meer aan gedaan. Alleen houtje-touwtje oplossingen. Dan was daar weer iets voorgezet, vervolgens daar weer. Het waren op elkaar gestapelde aanpassingen, zeg maar.”

En dat ontdekten ze toen ze van start gingen. “We hebben zelf meegeholpen, ook om de kosten een beetje te drukken”, zegt hij. “Dus hebben we zelf gesloopt wat moest worden gesloopt en hebben we zelf bijvoorbeeld cement gereden. Bij het slopen vielen we van de ene verbazing in de andere. Er waren in de loop van de jaren zoveel wandjes voor elkaar gezet, dat de muren wel veertig centimeter de winkel in kwamen. Zo waren ook verschillende systeemplafonds onder elkaar gemonteerd. Containers vol sloophout kwamen naar buiten.”

Semi-selfservice

Van de oude winkel is nu niets meer te herkennen. Mol en Koorn namen interieurbouwer Intrashop in de arm, die een semi-selfservice concept aandroeg. “Een breuk met het verleden, in alle opzichten”, zegt Erwin Koorn. “Vroeger kwamen de klanten hier aan de balie en gaven ze aan wat ze wilden. Tegenwoordig wordt er ‘gewinkeld’. Mensen lopen op hun gemak door de winkel en pakken zelf wat ze nodig hebben.”

Het past bij de wens die beide eigenaren hadden meer ruimte in de winkel te creëren en daarnaast gemakkelijker om te schakelen. “In de zomer zit Schoorl hartstikke vol met toeristen. Wij verkopen dan bijvoorbeeld veel meer harde bolletjes. Daar kunnen we nu eenvoudig de ruimte voor scheppen.” Bovendien verandert de nieuwe opzet het koopgedrag. “Mensen nemen in de winkel meer de tijd”, zegt Erwin Koorn. “Ze kijken langer rond en nemen eens wat van een proefplankje. We zien de gemiddelde besteding ook iets toenemen.”

“Je zag aan alles dat er vaklieden aan het werk waren”

Gunnen

Hij had zelf nog nooit gewerkt met Wildeboer Bouw, dat wel de laatste verbouwing van enkele tientallen jaren geleden bleek te hebben gedaan en na de opknopbeurt in Schoorl ook werd ingeschakeld voor de metamorfose van een overgenomen bakkerij in het centrum van Bergen. Erwin Koorn: “Wij kozen voor Wildeboer omdat we het werk graag in het dorp wilden houden. Zij gunnen ons elk jaar wat met de Kerst, wij gunden hen de verbouwing. En dat ging prima. Het klikte, ook tussen Wildeboer en Intrashop. Er is keurig volgens planning gewerkt en over de kwaliteit zijn we meer dan tevreden. Je zag aan alles dat er vaklieden aan het werk waren. En bovendien kregen we de ruimte zelf dingen te doen. Wat ons betreft een dikke pluim.”

Aanbouw sluit naadloos aan op omgeving

Duurzame eenheid

Landschappelijke, duurzame bouw, naadloos opgaand in de omgeving. In nauwe samenwerking met architect Matthijs Hesta verzorgde Wildeboer Bouw de aanbouw van de woning van de familie Nijdam aan de Vuurdoornweg in Schoorl. Een "interessant en uitdagend project", aldus de architect.

De wegen van Matthijs Hesta en Pieter Wildeboer kruisten elkaar voor het eerst enkele jaren geleden tijdens een bijeenkomst van Bouwend Nederland over BIM, het driedimensionaal modelleren. Daarna werkten de twee met tussenpozen samen. Bij de aanbouw aan de Vuurdoornweg schakelde Pieter Wildeboer Hesta opnieuw in. "Het

ambitieniveau van de opdrachtgever lag hoog, was sterk gericht op duurzaamheid. Daarnaast wilden de mensen dat de aanbouw een verbinding zou maken met de omgeving", aldus de architect.

"Een duurzaam volume, dat één is met de omgeving en met vrij uitzicht op de natuur"

Uitdaging

De bewoners hadden daarbij concrete wensen. Zo wilden zij een ruimere keuken om een groter woonoppervlak te creëren en meer daglicht. Tegelijkertijd wilden zij graag vrij uitzicht op de weilanden achter de woning. In de oude situatie werd dat nog belemmerd door een garage in de tuin. Matthijs Hesta dacht, zocht, schetste en ontwierp en kwam in eerste instantie met drie varianten op de propen, waarvan de bewoners er een kozen.

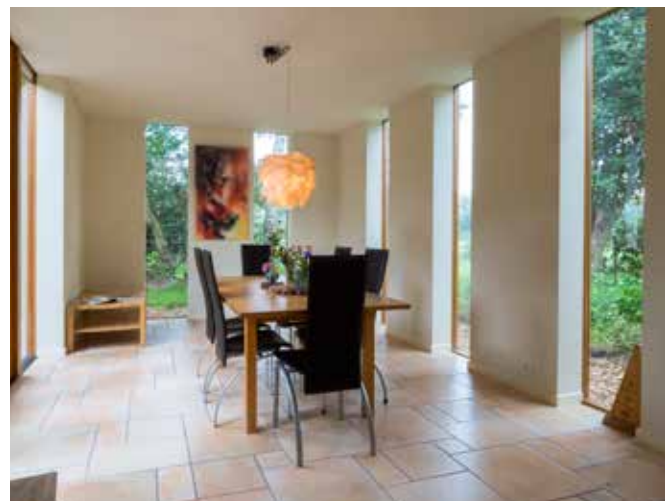
“Maar het bleef aan twee kanten een beetje knagen”, zegt hij. “Toen heb ik een vierde voorstel gedaan. En dat was in de roos. Het idee was een uitbouw in de eigen tuin, waardoor de bewoners zich midden in de natuur zouden wanen. Bij de eerste concepten was nog sprake van een zekere complexiteit in de materialisering. Bij het nieuwe ontwerp gold dat eigenlijk vooral ten aanzien van de richting waarin we de aanbouw wilden realiseren.”

Onbekommerd

Daarbij speelden onder meer de regels voor vergunningsvrij (aan)bouwen een rol, aldus de architect. “We wilden binnen de marges van de regelgeving blijven. Daarom is de aanbouw uiteindelijk schuin op de woning gekomen, parallel aan de weg aan de voorkant van het huis.”

Aan de buitenzijde is de aanbouw, die aansluit op de keuken, opgebouwd van Douglas-hout. Rondom is veel glas aangebracht, waardoor zowel in de aanbouw als in de keuken het daglicht domineert. De aanbouw

heeft vlasisolatie gekregen, dampdoorlatend en beter temperatuur- en vochtregulerend dan andere isolatiematerialen. “Zo hebben we aan de belangrijkste wensen kunnen voldoen: een duurzaam volume, dat één is met de omgeving en met vrij uitzicht op de natuur.”

Nieuwe entree vormt eenheid met sportcafé

'Finishing touch' voor Blinkerd

Met de realisering van een nieuwe entree kreeg Dorpscentrum De Blinkerd in Schoorl de 'finishing touch'. Het duurde even voordat alle sporen van de verwoestende brand in 2009 waren weggevaagd, maar het resultaat mag er zijn. Net als in eerdere herstelfases tekende Wildeboer Bouw voor de uitvoering van het werk.

De relatie tussen Wildeboer Bouw en De Blinkerd is een bijzondere. Na de brand in 2009 kreeg Ursem Bouwgroep de opdracht het dorpscentrum te herstellen. Maar het bedrijf ging midden in de crisis failliet, net toen het bezig was met de bouw van de nieuwe sporthal. Heddes Bouw nam een deel van de activiteiten over en had eerste rechten, maar zag af van De Blinkerd. Daarmee werd het pad geëffend voor Wildeboer Bouw, dat direct na de brand al noodvoorzieningen had getroffen.

"En tot op de dag van vandaag zijn we daar blij mee", zegt Joek Mosch. De voormalig calculator in de bouw begeleidde de herbouw van De Blinkerd en trok intensief met Wildeboer op. "De samenwerking was steeds zeer goed", zegt hij. "We hebben wel eens verschil van inzicht gehad, maar dat is niet erg. We zijn daar bovendien steeds op een goede manier uitgekomen. En het vakmanschap van het bedrijf staat buiten kijf."

Voorkeur

De nieuwe 'sierentree' van De Blinkerd is vormgegeven in de stijl van het nieuwe sportcafé: een ronde afwerking, bekleed met leien. "Het was een van de twee opties die we hadden", zegt Joek Mosch. "De andere was meer in de stijl van de sporthal. Maar die had niet onze voorkeur, we vonden dat stilistisch niet echt mooi. We waren blij dat dit uiteindelijk financieel haalbaar bleek. De oplossing met leien was niet de goedkoopste, maar qua uitstraling absoluut de mooiste."

Joek Mosch weet exact te vertellen hoe het werk verliep. "De oude overstek is helemaal afgepeld en vervangen, vervolgens is een staalconstructie geplaatst met twee grote, stalen ringen waarop het regelwerk is aangebracht. De ringen waren technisch gezien nog een uitdaging. Uiteindelijk zijn Pieter Wildeboer en ik samen naar de smid gegaan en hebben we de zaken doorgenomen. Daarna was het snel geregeld. Een ring is onder geplaatst, een boven. De stijlen die daar tegenaan zijn gekomen, lopen 5 graden naar buiten. Net als bij de gevel van het sportcafé. Dat geeft nét dat beetje extra."

***"Absolute vaklui.
Ze werken netjes, denken mee
en gaan altijd voor
het perfecte eindresultaat"***

Eenheid

Joek Mosch is blij met het voltooide aangezicht van De Blinkerd. Dat vormt nu een fraaie bouwkundige en visuele eenheid. Hij roemt het werk dat Loek en zijn collega's van Wildeboer Bouw in acht weken tijd afleverden. "Absolute vaklui. Ze werken netjes, denken mee en gaan altijd voor het perfecte eindresultaat. Wat ons betreft zijn ze daar met vlag en wimpel in geslaagd."

Voormalig kantoor hotel wordt woonpaleisje

Van kil oord tot warm nest

Van kil oord tot warm nest. Dat zegt Ellen Holsheimer over de metamorfose die het oude kantoor van het Fletcher Hotel aan de Oorsprongweg in Schoorl onderging en waarvan haar echtgenoot Hugo en zij met behulp van onder meer Wildeboer Bouw een sfeervolle woning maakten. "Wát een verbouwing! Maar we hebben geen seconde spijt gehad."

Ellen Holsheimer en haar echtgenoot streken zo'n vier jaar geleden neer in Schoorl, afkomstig uit het oosten van het land. Het huis dat ze destijds kochten, aan de Duinweg, vloog in brand tussen moment van verkoop en overdracht in. De verkoper schakelde destijds Pieter Wildeboer in voor het begroten van het herstel. Toen Wildeboer later ook de opdracht voor het feitelijke herstel kreeg, stelde hij de nieuwe eigenaren in staat mee te praten over de aanpassingen.

Daarmee oogstte hij veel waardering en legde hij de basis voor een band die tot de dag van vandaag voortduurt. "Pieter heeft destijds niet alleen de deur opengezet om invloed uit te oefenen op onze nieuwe woning, hij heeft bij de herstelwerkzaamheden ook nog eens ongelooflijk goed werk verricht. Toen we op dit huis stuitten en besloten de bouwkundige uitdaging die hier wachtte aan te gaan, hebben we Pieter eigenlijk automatisch opnieuw ingeschakeld", zegt Ellen Holsheimer.

'Bouwverslaafd'

Dit keer was dat niet voor het gehele werk. "Ik ben niet alleen een tikje bouwverslaafd, ik verzamel ook auto-immuunziekten", aldus Ellen Holsheimer. "Dat betekent dat we vrijwel alleen maar kunnen werken met groenebouwmaterialen en dat is materie waarmee ik zelf zeer vertrouwd ben. Ik heb al heel lang interesse in biologische bouw: dampdoorlatende vlasisolatie, ecologische verf, leem, leem finish – het is bekend terrein. Dus heb ik zelf de regie gehouden en de juiste specialisten gezocht voor elk onderdeel van de verbouw."

Met Pieter Wildeboer samen ontwierp ze een aanbouw voor het huis. Vanwege de auto-immuunziekte MCS (Multiple Chemical Sensitivity) en overgevoeligheid voor chemische geuren en dampen zonder betonnen fundering, maar op een fundament

van houten balken, aan de buitenkant gemetseld, aan de binnenkant afgewerkt met leem stucmateriaal en met zo veel mogelijk hergebruik. "Pieter en zijn mensen hebben het casco opgeleverd, wij hebben zelf de afbouw georganiseerd", zegt Ellen Holsheimer.

"Wij hebben ook dit keer weer vol bewondering naar Loek en Mart staan kijken, de timmermannen van Wildeboer"

'Huisdokters'

Halverwege het project hield ze een feestje voor de mensen die aan het huis werkten en die ze "huisdokters" is gaan noemen. "Ja, óók de mannen van Wildeboer. Voor bouwbedrijven begint het nu

eigenlijk pas, de omslag naar het gebruik van ecologische materialen, maar dat neemt niet weg dat het natuurlijk specialisten op hun terrein zijn. Wij hebben ook dit keer weer vol bewondering naar Loek en Mart staan kijken, de timmermannen van Wildeboer. Die zijn zó goed, leveren zulk fantastisch werk, dat ik de metamorfose echt mede aan hen heb opgedragen."

Vooralsnog is het nog niet gekomen van het starten van een lunchroom in de aanbouw, wat wel het oorspronkelijke plan was. "We gaan op ons gemak bepalen hoe we vorm gaan geven aan de horecabestemming die op het pand rust", zegt Ellen Holsheimer. Daarop voorsortend heeft Hugo in de tussentijd zijn jongensdroom waargemaakt door te beginnen als ijscoboer aan de voorkant van het terrein. "En wát een plezier heeft dat al gegeven."

Heereweg 63
1871 EC Schoorl

Postbus 20
1749 ZG Warmenhuizen

(072) 509 1475
info@wildeboer-bouw.nl
www.wildeboer-bouw.nl

Volg ons ook op

VAKMANNEN VAN DE DUINSTREEK